

různé kategorie stát. zaměstnanců, chtěl právě co do výměry měsíčního drahotního přídatku suplujících profesorů zachovati výhodu § 14 zák. č. 275/19 a porušiti tím zásadu, aby veškeré zaměstnanectvo stejných kategorií bylo platově postaveno stejně.

Z téhož důvodu nelze také výpočet různých druhů čekatelů obsažený v čl. IX. § 1 A č. 2 pokládati za taxativní, nýbrž toliko za demonstrativní.

Z těchto úvah jde, že nař. rozhodnutí jest ve shodě se zákonem, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3260.

Učitelstvo národních škol. — Administrativní řízení: * Opíral-li učitel v odvolání nárok na připočtení válečných pololetí jak o předpisy zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb., tak o ustanovení zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. ve spojení se zák. z 19. března 1920 č. 195 Sb., úřad však posuzoval věc jen s hlediska zák. o připočtení vál. let, jest rozhodnutí úřadu ke stížnosti strany dovolávající se opětě obou zákonných předpisů, zrušiti dle § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 18. února 1924 č. 2705).

Prejudikatura: Boh. 1188, 3193 a 3221 adm.

Věc: Richard G. v B. proti ministru školství a národní osvěty o započtení válečných půlletí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-l, který dnem 15. ledna 1919 započal dráhu učitelskou a po složení zkoušky způsobilosti jmenován byl dekretem zšr-y v Opavě ze 16. prosince 1920 definitivním učitelem bez určení služebního místa, konal od 1. března 1915 do 30. listopadu 1918 vojenskou službu válečnou a byl v srpnu 1916 povýšen na poručíka.

Výnosem z 31. května 1922 zrušila zšr platební rozkazy, kterými st-li započítána byla 4 válečná pololetí a odůvodnila výrok svůj tím, že st-l nebyl dne 1. listopadu 1918 v činné službě školní, aniž povolán byl ve smyslu § 1 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. bezprostředně z veřejné školní služby k aktivní službě válečné.

V odvolání podaném z tohoto výnosu poukazoval st-l k tomu, že § 1 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. nevyžaduje, aby byl úředník resp. učitel dne 1. listopadu 1918 v civilní aktivní službě, nýbrž jenom, aby byl v dobu tu v aktivní službě, tedy buď v civilní neb vojenské, a dovozoval dále, že mu také předpisy §§ 13. a 24. vlád. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. ve spojení s §em 6 A lit. b) zák. z 19. března 1920 č. 195 Sb. dávají právní nárok na započítání 4 válečných pololetí.

Odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné, jelikož st-li podle § 1 zák. č. 457/1919 skutečně nepřísluší nárok na započtení válečných půlletí, poněvadž dne 1. listopadu 1918 nebyl v činné službě učitelské.

O stížnosti stojící v podstatě na právním stanovisku, zaujatém již v řízení správním, uvažoval nss takto:

Již ve svém nal. Boh. 3221 adm. vyslovil a zevrubně odůvodnil nss právní názor, že v pojmu »aktiv. služba« § 1, první věta zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. není zahrnuta činná služba vojenská, naopak, že slovy těmi nelze rozuměti jinou službu než aktivní službu civilního zaměstnance státního.

Na tomto právním názoru setrval nss i v přítomném sporu.

Podle čl. II zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb., kterým se upravují služební příjmy a výslužné učitelstvu na veřej. školách obecných a občanských a který určuje, že jest zákony a nařízení o služebních příjmech stát. úředníků přizpůsobiti na učitelstvo, jest použití zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. i na přítomný spor a platí tudíž shora rozvedený právní názor také v případě tomto.

St-l nastoupil dle vlastních údajů teprve 15. ledna 1919 do služby učitelské. Před touto dobou ve služebním svazku učitelském nebyl, nejsou tudíž v osobě jeho splněny předpoklady pro poskytnutí výhod, zabezpečených cit. zákonem civilním stát. zaměstnancům a v důsledku uvedeného čl. II zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. i osobám učitelským.

Je tedy bezpodstatnou stížnost, pokud nárok na připočtení válečných let odvozuje z § 1 zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb.

Než stížnost jde proti nař. rozhodnutí ještě s hlediska ustanovení §§ 12, 13 a 24 vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb., případně zák. z 19. března 1920 č. 195 Sb.

V té příčině vychází na jevo ze spisů správních, že st-l v odvolání svém poukazoval na to, že ustanovení zák. z 23. července 1919 č. 457 Sb. o připočtení válečných pololetí, o něž se prvá stolice opírala, jsou předstížena zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. o propočtení služební doby a že podle § 12 prov. nař. č. 666/1920 má se započísti plně vojenská služba válečná, jakož i že se mají z této válečné služby podle § 24 cit. nař. započísti také válečná pololetí, pokud nebyla snad za dotyčný kalendářní rok již započtena z titulu služby civilní.

Uplatňoval tedy st-l před žal. úřadem právní nárok na přiznání přesně definovaných výhod a dovozoval jeho oprávněnost z určitých, jasně označených právních norem, takže bylo povinností úřadu toho, aby posuzoval opravný prostředek st-lův také s hlediska právních předpisů, jichž se st-l dovolával a aby zaujal k nim ve svém výroku určité stanovisko.

Žal. úřad se nepodjal této procesní povinnosti, neřešil spornou otázku pod zorným úhlem uvedených právních norem — ačkoli normy ty mohly míti po případě určitou právní relevanci pro tvrzený nárok (srov. nal. Boh. 1188 adm.) a nevyčerpal tedy při svém rozhodnutí celý obsah opravného prostředku.

Tím zůstalo však řízení správní v podstatných svých částech neúplným, pročež bylo nutno, aby nss postupoval podle § 6 svého zák.

Č. 3261.

Administrativní řízení. — Řízení před nss-em. — Sirotčívěci (Slovensko): I. * Zákonem o nss-u pozbyly účin-